

ယဇာလ၏ကျမ်းနှင့် လောဒိကိယ ဆယ်တစ်ရက်မကြောက် အက်ဒဗင်တစ် အသင်းတော် - အမှတ် လေးဆယ်တစ်

Jeff Pippenger
2026-02-05

အမှတ် လေးဆယ်တစ်

လဝေကျမ်း အခန်းနှစ်ဆယ့်သုံးသည် နှစ်ဦးရာသီပွဲတော်များနှင့် ဆောင်းဦးရာသီပွဲတော်များကို တင်ပြထားပြီး ထိုပွဲတော်များ၏ ကိုယ်စားပြုမှုသည် စုစုပေါင်းဖွဲ့စည်းပုံအတွင်းရှိ အစနှင့် အဆုံး၏ ဖွဲ့စည်းပုံများ အပညွှတ်အဝ ကိုက်ညီညွတ်စွာ တည်ရှိနေသည့် ဖွဲ့စည်းပုံတွင် ဘုရားသခင်ပေးထားသော အလွန်နက်နဲသိမ်မွေ့မှုဖြင့် ပညွှတ်လျက်ရှိသည်။ နှစ်ဦးရာသီပွဲတော်များနှင့် ဆောင်းဦးရာသီပွဲတော်များသည် အချင်းချင်း ကိုက်ညီညွတ်ကပြသည်။ ထိုအခန်းသည် အံ့ဖွယ်တော်မူသော ဂဏန်းရတနာတော်မူသူ ပယ်လိမိုနီ၏ သက်သေခံချက်ကို ထပ်တလဲလဲ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။ ထိုအခန်းသည် နောက်ဆုံးကာလ၏ လူတစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်နှင့်ဆိုင်သော သတင်းစကားနှင့် ခိုင်မာစွာလည်းကောင်း၊ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာလည်းကောင်း ဆက်နွယ်လျက်ရှိသည်။

“၂၃” ဟူသော ကိန်းသည် ဘုရားသဘာဝနှင့် လူသဘာဝ ပေါင်းစည်းခြင်းဖြစ်သော အပစ်အခွာခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ “Leviticus” ဟူသော အမည်သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ ယဇာလ၏အမည်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အကခြင်းမူကား ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် နောက်ဆုံးကာလများအကခြင်းကို ပြောဆိုပြောဆိုပြီး နောက်ဆုံးကာလ၏ ယဇာလ၏အမည်ကို ပတေရုက သန်ရှင်းသော ယဇာလ၏အမည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြသူများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ပတေရု၏ သန်ရှင်းသော ယဇာလ၏အမည်သည် ညသန်းခေါင်အော်ဟစ်သတင်းစကားကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အသိပညာတိုးပွားမှုကို နားလည်သော ပညာရှိတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဒံယလေက သတ်မှတ်ဖော်ပြသူကဲ့သို့ မိုက်မဲသူများ၊ သို့မဟုတ် ဆိုးယုတ်သူများသည် ထိုအသိပညာတိုးပွားမှုကို ငြင်းပယ်ကပြပြီး ဟောပြောလည်း ထိုအကခြင်းကခြင်း သူတို့သည် ယဇာလ၏အမည်ကို အဖော်ပြု ပယ်ချခံရကပြသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးသည်။

ငါ၏လူမျိုးသည် အသိပညာမရှိခြင်းကခြင်း ပျက်စီးကခြင်း။ သင်သည် အသိပညာကို ပယ်ချခံသောကခြင်း၊ သင်သည် ငါအတွက် ယဇာလ၏အမည်မဖြစ်ရအောင် ငါလည်း သင့်ကို ပယ်ချမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို သင်မလျော့မနည်းသောကခြင်း၊ ငါလည်း သင့်သားသမီးတို့ကို မလျော့မနည်းမည်။ သူတို့သည် တိုးပွားလာသမျှအတိုင်း ငါ့ကို ဆန်ကျင့်၍ အပစ်အခွာပြုကြ၏။ ထိုကခြင်း သူတို့၏ ဘုန်းအသရေကို အရှက်ကွဲခြင်းအဖြစ်သို့ ငါပြောင်းလဲမည်။ ဟောပြော ၄:၆၊ ၇။

ဖေရိမ်၏ မူးယစ်သောက်စားသူတို့ကို ဟောပြောသည်လည်း “ဘုန်းအသရေ၏ ကွမ်းမောက်” ဟု ခေါ်ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့၏ ဘုန်းအသရေသည် “အရှက်ကွဲခြင်း” သို့ ပြောင်းလဲသွား၏။ ဟိုးရှုသော် နောက်ဆုံးသောနရေကခြင်း၌ တိုးပွားလာသော အသိပညာကို ငြင်းပယ်သူများသည် လောဒိကိယရှိ သတုတမနှင့် အဒဗင်တစ် အသင်းတော်ဖြစ်ကြောင်းကို အထူးတလည် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ အကခြင်းမှာ သူက “ငါ့လူမျိုး” ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားသောကခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ လူမျိုးသည် ယဇာလ၏အမည်ပေးခြင်းခံရကခြင်းမရှိမည်။ ထိုအမှတ်သည် နောက်ဆုံးဖြစ်သော စတုတုထမ်းဆောင်မှု ဖြစ်ပျက်၏။ အကခြင်းမှာ သူသည် သူတို့၏ သားသမီးများကို မလျော့မနည်းဖြစ်ပြီး သားသမီးတို့သည် နောက်ဆုံးမျိုးဆက်ကို ကိုယ်စားပြုသောကခြင်း ဖြစ်၏။

အတူ—တစ်—ဖွဲ့ခြင်း

“လဝေဝတုတိ ၂၃” ဟူသော ခေါင်းစဉ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “တစ်ရာလေးဆယ့်လေးထောင်သော ယဇ်ပုရဇာဟိတ်အဖွဲ့၏ ပြင်ဆင်ခြင်း” ဟူသော အရာဖြစ်သည်။ ဤအမှန်တရားကို စာအုပ်၏ အမည်နှင့် အခန်းအမှတ်တို့ကို ဆက်စပ်စဉ်းစားရုံဖြင့်ပင် တွက်ချက်သိမိနိုင်သည်။ လဝေဝတုတိ ၂၃ တွင် ဆွေးနွေးထားသော ပြင်ဆင်ခြင်းသည် “at-one-ment” ကို ဆိုလိုပြီး ဘုရားသဘာဝနှင့် လူသဘာဝတို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းကို ဖော်ညွှန်းနေသည်။ ထိုပေါင်းစည်းခြင်းကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ သင့်ကတေများစွာဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုတို့အနက် တစ်ခုမှာ လူမိမိကို ဘုရားမိမိနှင့် ပေါင်းစည်းရမည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

လူမိမိနှင့် “23” အထီးခရိုမိုဆိုမ်များနှင့် “23” အမခရိုမိုဆိုမ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အခြေခံတည်ဆောက်ပုံရှိသည်။ ပတေရုက တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်သော ယဇ်ပုရဇာဟိတ်အဖွဲ့ကို “ဝိညာဉ်ရေးရာအိမ်တော်” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ ထိုခရိုမိုဆိုမ်များသည် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ ပေါင်းစည်းသကဲ့သို့ ပေါင်းစည်းကပြုပြီး ဘုရားသခင် ပေါင်းစည်းတော်မူသောအရာကို လူသည် မခွဲမကွာစကေဖြင့်။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းသည်လည်း တစ်လုံးတစ်ဝတ်တည်းဖြစ်ခြင်း၏ အခြေခံသင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဝတ်ပြုရာကျမ်း “23” သည် ကောင်းကင်ဆိုင်ရာ အကျိုးအကဲယဇ်ပုရဇာဟိတ်၏ ဗိမာန်တော်နှင့် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်သော ယဇ်ပုရဇာဟိတ်များ၏ ဗိမာန်တော်တို့ ပေါင်းစပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

နှစ်ဆယ့်နှစ်ပိုဒ်

လဝေဝကျမ်း အခန်း နှစ်ဆယ့်သုံးတွင်ရှိသော နှစ်ဦးပွဲတော်များကို ထိုအခန်း၏ ပထမ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်တွင် ဖော်ပြထားပြီး ဆောင်းဦးပွဲတော်များကို ထိုအခန်း၏ နောက်ဆုံး အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ နောက်ဆုံးအခန်းငယ်မှာ အခန်းငယ် လေးဆယ့်လေးဖွဲ့ပြီး ၎င်းသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၏ သင့်ကတေဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်တွင် လဝေဝကျမ်း အခန်း နှစ်ဆယ့်သုံး၏ ပြည့်စုံခြင်းအရ၊ သတုတမလ၏ ဒသမနေ့တွင် ပုံရိပ်မှန် အပစ်ဖြုတ်ရာနေ့ စတင်ခဲ့သည်။ အခန်း နှစ်ဆယ့်သုံးကို အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်စီပါဝင်သော ကာလနှစ်ရပ်အဖြစ် ခွဲထားသည်။ ထိုအခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်စီပါဝင်သော ကာလနှစ်ရပ်သည် ပွဲတော်များဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် ယွဇ်ကန်နည်းကျစွာ ဆက်နွယ်လျက်ရှိသကဲ့သို့၊ နှစ်ဦးရာသီက ကိုယ်စားပြုသော ခရစ်တော်၏ တိုက်ဝန်းနှင့် သန်ရှင်းရာဌာန၌ အမှတ်တော်ဆောင်ခြင်းနှင့်၊ ဆောင်းဦးရာသီက ကိုယ်စားပြုသော အလွန်သန်ရှင်းရာဌာန၌ အမှတ်တော်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ယွဇ်ကန်နည်းကျစွာ ခွဲခြားထားသည်။

၂၂

နှစ်ဦးပွဲတော်များနှင့် ဆောင်းဦးပွဲတော်များ နှစ်မျိုးစလုံးကို အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ချက်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုအခန်းငယ်များသည် အကုစရာ “၂၂” လုံးပါဝင်သော ဟဗျေအကုစရာစဉ်၏ သက်သေချက်နှင့် ကိုက်ညီလျက်ရှိသည်။ “၂၂” သည် “၂၂၀” ၏ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုဖြစ်ပြီး “၂၂၀” သည် ဘုရားသခင်ဆိုင်ရာသဘာဝနှင့် လူသားသဘာဝ ပေါင်းစည်းခြင်း၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ “၂၂၀” သည် ယုဒ၏ ပန်နွဲခြင်းကာလ ၂,၅၂၀ နှစ်နှင့် အပစ်ဖြုတ်ရာနေ့တိုင်အောင် ၂,၃၀၀ နှစ်တို့၏ အစပျခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၂,၅၂၀ ၏ အစမှတ်မှာ ခရစ်မပေါ်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်ဖြစ်၍၊ ၂,၃၀၀ ၏ အစမှတ်မှာ ခရစ်မပေါ်မီ ၄၅၇ ခုနှစ်ဖြစ်သဖြင့်၊ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်နှစ်သည် ဘုရားသခင်၏ တပ်တော်ကို နှင်းချခြင်းဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းရာဌာနကို နှင်းချခြင်းဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်တို့အကြား ဆက်စပ်သည့် ချိတ်ဆက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြသသည်။

ထိုပရောဖက်ပျောက်နှစ်ရပ်စလုံးသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂ ရက်နေ့၌ အရိပ်ပုံစံ၏ ပြည့်စုံသဘာဝဖြစ်သော အပစ်အခွာရောက်ရှိလာချိန်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့ရက်၌၊ ခရစ်တော်သည် လူသားဗိမာန်နှင့် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်ကို ပေါင်းစည်းသော အမှတ်တံဆိပ်ကို စတင်တင်မူခဲ့ပြီး၊ ထိုအချိန်တွင် ဟဗကကုတ် 2:20 နှင့် ယောဟန် 2:20 တို့နှစ်ခုစလုံးသည် ပြည့်စုံခဲ့ကြသည်။ ဟဗကကုတ်သည် ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင်သည် အသန်ရှင်းဆုံးဌာန၌ ရှိတော်မူကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး၊ ယောဟန်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအသန်ရှင်းဆုံးဌာနသို့ ဝင်ရမည့် မီလာရိုက်ဗိမာန်သည် 1798 မှ 1844 အထိ မီလာရိုက် လူသားဗိမာန်ကို တည်ဆောက်ခြင်းကို မှတ်သားသော လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်ကာလကို ပြည့်စုံစေခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ "23" နှင့် "23" တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော "46" နှစ်၏ သမိုင်းကို၊ 1831 ခုနှစ်တွင် ထိုသမိုင်း၏ သတင်းစကားကို ပထမဦးစွာ စတင်ကဏ္ဍာခဲ့သော ဝီလျံ မီလာ၏ အမှုအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထိုအချိန်သည် King James Bible ထုတ်ဝေခြင်းပြီးနောက် "220" နှစ်မကြာသော အချိန်ဖြစ်သည်။ 1611 ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် "220" နှစ်အကြား 1831 ခုနှစ်တွင် လူသားတမန်တော်တစ်ဦးနှင့် ပေါင်းစည်းခဲ့သည်။ နွေဦးပွဲတော်များနှင့် ဆောင်းဦးပွဲတော်များကိုလည်း "22" ပုဒ်တို့ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။

အကခြားအရာတူညီသော နှစ်ကခြားစီပါဝင်သည့် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်သည်၊ ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်အရ ပထမ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်ကို နောက်ထပ် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ငယ်၏ အပေါ်တွင် တင်၍ နှိုင်းယှဉ်ရမည်ဟု တောင်းဆိုလျက်ရှိသည်။ ဤသို့ အကခြားကခြားနှစ်ကခြားကို ကိုက်ညီအောင် စီစဉ်ချိန်ညှိရာတွင်၊ နွေဦးပွဲတော်များ၌ ကိုယ်စားပြုပေးထားသော ဝင်းတော်နှင့် သန်ရှင်းရာဌာန၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို အမေရိကန် သန်ရှင်းရာဌာန၌ ခရစ်တော်၏ အမှတ်တံဆိပ်နှင့် ပေါင်းစည်းနှုတ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ဤပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ အဆင့်အတန်းတွင်၊ ၎င်းသည် ဗိမာန်တော် နှစ်ခု၏ ပေါင်းစည်းခြင်းကို ကိုယ်စားပြုကာ၊ ထိုအရာသည် ခရစ်တော်၏ ပြန်လည်သင့်မြတ်စေခြင်း အမှတ်တံဆိပ် ဖော်ပြသည်။

အခန်းငယ် ၁ မှ ၂၂ အထိကို အခန်းငယ် ၂၃ မှ ၄၄ အထိနှင့် ကိုက်ညီစွာ စီညှိလျှင်၊ ဟီဘရူးအက္ခရာ ၂၂ လုံးက သက်သေသော ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ မျဉ်းကမ်းတစ်ရပ် တည်ရှိလာသည်။ ထိုပုဒ် "၂၂" ဟူသော ကိန်းဂဏန်းက ကိုယ်စားပြုသော သင့်ကတေအနက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သန်ရှင်းသော သမိုင်းတော်အတွင်း ထိုပွဲတော်များ၏ ပြည့်စုံအကောင်အထည်ဖော်ခြင်းနှင့် အတူ ပွဲတော်များက ကိုယ်စားပြုသော သင့်ကတေအနက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ထိုပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ မျဉ်းကမ်းကို သက်သေလျက်ရှိသည်။

နွေဦးပွဲတော်များ၏ အစပိုင်းသည် ပထမဦးစွာ သတုတမနေ့ ဥပုသ်ကို ဖော်ထုတ်ပြောပြပြီး ဆောင်းဦးပွဲတော်များ၏ အဆုံးပိုင်းသည် သတုတမနေ့ ဥပုသ်ကို ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ခရစ်တော်သည် အာလဖာနှင့် ဩမဂေါ ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ ယဇ်ပုရဇာဟိတ်မျိုးရိုးစဉ်အတွင်းရှိ "22" သက်သေနှစ်ပါး၏ အစနှင့် အဆုံး၌ ဥပုသ်ကို တင်ထားတော်မူ၏။

ခုနှစ်ရက်မကြာ ဥပုသ်နေ့သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌ အပစ်အခွာရောက်ရှိရာနေ့၏ ပုံရိပ်ပြည့်စုံအနက်ဖွင့်ခြင်းအစတွင် အထူးအလင်းဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ခုနှစ်နှစ်မကြာ ဥပုသ်နှစ်၏ အလင်းသည်ကား အဆုံး၌ရှိသော အလင်းဖြစ်သည်။ ခုနှစ်ရက်မကြာ ဥပုသ်နေ့သည် လဝေဝတုထု "၂၃" ၌ ဖော်ပြထားသော သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲများအနက် ပထမဆုံးသော သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲလည်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ခုနှစ်နှစ်မကြာ ဥပုသ်နှစ်သည်လည်း ထိုအခန်း၌ နောက်ဆုံးသော သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲ ဖြစ်သည်။ ဥပုသ်သည် "၂၃" အခန်းရှိ ယဇ်ပုရဇာဟိတ်မျိုးဆက်၏ အာလဖနှင့်

အိုမကေ ဖြစ်သည်။ ပထမဖွဲ့သော ခုနစ်ရက်မကြာဘဲ ဥပုသ်နေ့သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်သောသူတို့၏ ယဇ်ပုရဇာဟိတ်အမှု၏ အာလဖ ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးဖြစ်သော ခုနစ်နှစ်မကြာဘဲ ဥပုသ်နှစ်သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်သောသူတို့၏ ယဇ်ပုရဇာဟိတ်အမှု၏ အိုမကေ ဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့သောသူတို့သည် တရားမျှတခြင်း၏ နမင်း၏ အလင်း၌ လျှောက်လှမ်းကပြသည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်၌ မိမိတို့၏ လမ်းစဉ်ကို ဖောက်ပြန်ပျက်စီးစေခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ ရှေးနတ်ရှင်ကို အရှက်ကွဲစကေမြည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံဆိုင်ရာ အလင်းသည် သူတို့အပေါ် ထွန်းလင်းနေသည်။ ဤကမ္ဘာ၏ သမိုင်းအဆုံးသတ်သို့ သူတို့ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော အသိပညာနှင့် ကိုယ်တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုချက်များအကြောင်း သူတို့၏ နားလည်သဘောပေါက်မှုသည် အလွန်တိုးပွားလာသည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ မျက်မှောက်တော်၌ အဆုံးမဲ့တန်ဖိုးရှိသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ သားတော်နှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတ်ည်းဖြစ်နေကြပြန်ကြောင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလွန်ထူးကဲသော လှပမှုနှင့် ချစ်ဖွယ်ကောင်းမှုကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၏ အရေးပါမှုကို မမြင်ကြပါ။ အမှန်တရားကို သူတို့အား ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ လူဇာတိခံယူခြင်းဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အလင်းရောင်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားလျက်ရှိသည်။ ကျမ်းစာသည် လျှောက်နက်နမ့်အလုံးစုံကို ဖွင့်လှစ်ပေး၍ အခက်အခဲအလုံးစုံကို ဖြေရှင်းပေးသော သော့ချက်ဖြစ်သည်ကို သူတို့ မမြင်ကြပါ။ အလင်းကို လက်ခံရန်နှင့် အလင်း၌ လျှောက်လှမ်းရန် ဆန္ဒမရှိခဲ့သောသူတို့သည် ဘုရားကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲသော လျှောက်ချက်ကို နားမလည်နိုင်ကြပြန်လှည်း။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းယူ၍ ယရော့နောက်သို့ လိုက်ရန် တွန်ဆုတ်မနေခဲ့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလင်း၌ အလင်းကို မမြင်ကြပါ။” The Southern Watchman, April 4, 1905.

ဤနည်းတူ “ဤကမ္ဘာမကြီးမားသော သမိုင်းအဆုံးသတ်နီးကပ်လာချိန်၌” ပုံတူအနက်ရှိသော အပစ်ဖြေရာနေ့၏ အဆုံးတွင် “ကိုယ်ခနုဇာယုတော်မူခြင်းဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်” သည် ပုံတူအနက်ရှိသော အပစ်ဖြေရာနေ့၏ အစအဦး၌ သတုတမနေ့ ဥပုသ်ဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်သည် “နူးညံ့သော” တောက်ပမှုဖြင့် ထင်ရှားခဲ့သကဲ့သို့ ထိုသို့သော “နူးညံ့သော” တောက်ပမှုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်လျက်ရှိသည်။

“ယရော့သည် ပဋိညာဉ်သတေတ၏ အဖုံးကို မျှင့်တင်တော်မူ၍၊ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး ရေးသားထားသော ကျောက်ပြားတို့ကို ကျွန်ုပ် မမြင်ရ၏။ ပညတ်ချက်ဆယ်ပါး၏ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်ရှိသော စတုတုထပညတ်တော်ကို မမြင်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ် အံ့ဩခြင်းသို့ ရောက်၏။ ၎င်းပတ်လည်၌ နူးညံ့သော အလင်းရောင်ဝန်းတစ်ခုပင် ဝိုင်းရံလျက်ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်က ဤသို့ ဆို၏။ ‘၎င်းသည် ကောင်းကင်နှင့် မကြီးကြိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အတွင်းရှိ အရာခပ်သိမ်းကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော အသက်ရှင်တော်မူသည့် ဘုရားသခင်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးအနက် တစ်ပါးတည်းသော ပညတ်တော် ဖြစ်၏။ မကြီးကြို၏ အခြေခံအုတ်မြစ်များကို တည်ခဲ့သောအခါ၊ ဥပုသ်နေ့၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကိုလည်း ထိုအခါ၌ပင် တည်ခဲ့လေ၏။” Testimonies, volume 1, 75.

“အခြေခံအုတ်မြစ်” ဟုခေါ်သော သတုတမနေ့ ဥပုသ်သည် လဝေဝတုတရာကျမ်း “၂၃” ကို စတင်ဖွင့်လှစ်ပေးပြီး နှစ်ဦးနှင့် ဆောင်းဦးပွဲတော်များဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ယဇ်ပုရဇာဟိတ်တို့၏ သက်သေခံချက်ကို သတုတမနှစ် ဥပုသ်သည် အဆုံးသတ်ပေးသည်။ သတုတမနှစ် ဥပုသ်သည် ထိုအခြေခံအုတ်မြစ်ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသော ဗိမာန်တော်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အဆုံးတွင်ရှိသော

သတုတမနှစ် ဥပုသ်ကို ၂၅၂၀ ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့၊ သတုတမနေ့ ဥပုသ်ကိုလည်း ၂၅၂၀ ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ သတုတမနှစ် ဥပုသ်သည် “အသားယူခြင်းဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ သတုတမနေ့ ဥပုသ်သည် ဖန်ဆင်းရှင်၏ လက္ခဏာဖော်ပြပြီး သတုတမနှစ် ဥပုသ်သည် ဘုရားတော်၏ သဘာဝသဘာဝနှင့် လူသဘာဝသဘာဝ ပေါင်းစည်းခြင်း၏ လက္ခဏာဖော်ပြပါသည်။

မုဉ်းကကြောင်းများကို ညှိနှိုင်းစေခြင်း

လဝေကျမ်း နှစ်ဆယ့်သုံးတွင် နွေဦးပွဲတော်များကို ဆောင်းဦးပွဲတော်များနှင့် ကိုက်ညီစွာ စီရင်ချိန်ညှိ၍ ကြည့်လျှင်၊ ပသခါပွဲတော်၏ နောက်နုတွင် တဆေးမပါသောမုန်ပွဲတော် ခုနစ်ရက်ကပြသော ပွဲတော်က ဆက်လက်လာပြီး တဆေးမပါသောမုန်ပွဲတော် ခုနစ်ရက်ကပြသော ပွဲတော် စတင်သည့်နေ့၏ နောက်နုတွင် အဦးအသီးပွဲတော်က လိုက်လာသည်။ သုံးရက်အတွင်း လမ်းမှတ်သုံးခု ဖြစ်သည်။

မဖောင်းမပန်မုန်ပွဲတော်ကို ဖွဲ့စည်းထားသော ခုနစ်ရက်ကာလသည် သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲဖွင့် အစပြုပြီး ထိုနည်းတူပင် သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲဖွင့် အဆုံးသတ်သည်။ မဖောင်းမပန်မုန်ပွဲတော် စတင်သည့်နေ့၏ နောက်တစ်နေ့တွင် ဦးဖျားအသီးပွဲတော် ရောက်ရှိလာပြီး ထိုပွဲတော်တွင် နွေဦးရာသီ မုယာစပါး၏ ဦးဖျားအသီးပူဇော်သကုကာလည်း ပါဝင်သည်။ ပင်တကေတုတပွဲတော်သည် ရက်သတုတပတ်ပွဲတော်ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကပြပြီး ဦးဖျားအသီးပွဲတော်၏ နောက် ရက်ငါးဆယ်မကြောက်နုတွင် ကျရောက်သည်။ ထိုဦးဖျားအသီးပွဲတော်သည် ရက်သတုတပတ် ခုနစ်ပတ်ကာလ၏ အစကို မှတ်သားပေးပြီး ထိုကာလသည် လေးဆယ့်ကိုးရက်မကြောက်နုတွင် အဆုံးသတ်ကာ၊ ၎င်းနောက်တွင် “ငါးဆယ်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော ပင်တကေတုတပွဲ ရောက်ရှိလာသည်။

ပသခါပွဲသည် ဆယ့်လေးရက်နု ညနပိုင်းတွင် စတင်သည်။ ပသခါပွဲသည် သန်ရှင်းသော စုဝေးခြင်းမဟုတ်။

ထိုနောက် ဆယ်ငါးရက်မကြောက်နုတွင်၊ ခုနစ်ရက်ကပြသော တဆေးမပါမုန်ပွဲတော် ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုခုနစ်ရက်ကပြပွဲတော်၏ ပထမနေ့နှင့် နောက်ဆုံးနေ့တို့သည် သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲများ ဖြစ်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ရက်မကြောက်နုတွင်၊ ဦးဖျားသီးနှံနု ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုနောက် ပင်တကေတုတပွဲတော်ဖွင့် မှတ်သားထားသော ခုနစ်ပတ်ကာလသည် စတင်လာပြီး ပင်တကေတုတပွဲတော်သည် နွေဦးနှင့် ဆောင်းဦးပွဲတော်များတွင် ဖော်ပြထားသော သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲ ခုနစ်ခုအနက် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဦးဖျားသီးနှံနုသည် သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲ မဟုတ်ပေ။

ထိုနောက် သတုတမလ၏ ပထမနေ့၌ တံပိုးမှတ်ပွဲတော်သည် သန်ရှင်းသော စုဝေးခြင်းဖြစ်၏။

သတုတမလ၏ ဆယ်ရက်မကြောက်နု၌ ကျရောက်သော အပစ်ပယ်ရှင်းခြင်းနေ့သည် သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲဖြစ်သော်လည်း၊ ပွဲတော်မဟုတ်။

တဲတော်ပွဲ၏ ပထမနေ့သည် သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲဖြစ်သည်။ ခုနစ်ရက်ကပြသော ပွဲတော်ပြီးနောက် တဲတော်ပွဲ၏ အဋ္ဌမနေ့ရှိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုအဋ္ဌမနေ့ကို ပွဲတော်များက ကိုယ်စားပြုပေးသော ကာလအပိုင်းအခြားများ၏ ပြင်ပ၌ ရှိသောနေ့အဖြစ် မှတ်ယူကြသည်။ ထိုအဋ္ဌမနေ့သည်လည်း သန်ရှင်းသော စုဝေးပွဲဖြစ်သည်။

ပွဲတော်များကို မိတ်ဆက်ပေးသော သတုတမနေ့ ဥပုသ်နေ့ကိုပါ ထည့်သွင်းတွက်လျှင်၊ ဤသည်မှာ သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲခုနစ်ခုနှင့် ညီမျှသည်။ သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲ ခုနစ်ခုနှင့် ပွဲတော် ခုနစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း၊ ယင်းတို့၏ ကိုက်ညီပုံမှာ သန်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲများနှင့် တစ်ထပ်တည်းမဟုတ်ပေ။

ပထမနှင့် နောက်ဆုံး လမ်းမှတ်တိုင်သည် ဥပုသ်များဖြစ်ကြသည်။ ပထမမှာ နေအတွက်ဖြစ်ပြီး ထိုနောက် နောက်ဆုံးမှာ နှစ်အတွက်ဖြစ်သည်။ alpha နှင့် omega ဥပုသ်တို့အကြား သတ်မှတ်ထားသော ပွဲတော်များအတွင်းတွင် ပွဲတော် ခုနစ်ခုနှင့် သန့်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲ ငါးခု ရှိသည်။ alpha ဖြစ်သော သတုတမနေ့ ဥပုသ်နှင့် omega ဖြစ်သော သတုတမနှစ် ဥပုသ်ကိုပါ ထည့်သွင်းလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲ ခုနစ်ခုနှင့် ပွဲတော် ခုနစ်ခု ရှိလာသည်။ တဲတော်ပွဲ၏ အဋ္ဌဌမနေ့သည် ပွဲတော်များ၏ အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်ကြောင်း နားလည်ထားကြပြီး ထိုကိစ္စနှင့် အဋ္ဌဌမသည် ခုနစ်ထဲမှဖြစ်သည်ဟူသော ပဟဠိကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဤနေ့ရော၍ ကျွန်ုပ် ဖော်ထုတ်နေသော အချက်မှာ Palmoni အဖြစ် ယူရသည် အခန်း "23" အတွင်းရှိ ကိန်းဂဏန်းများ၏ အပိုင်းအလဲကွဲပွဲများကို အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည့် နည်းလမ်းဖြင့် စီမံတော်မူခဲ့သည်ဟု ဆိုခွင့်ဖြစ်သည်။

နွေဦးရာသီ

နွေဦးရာသီပွဲတော်များတွင် တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော်၏ ခုနစ်ရက်ကြာသော ပွဲတော်ကာလတစ်ရပ် ပါဝင်ပြီး ထိုကာလ၏ အစတွင် alpha သန့်ရှင်းသော စုဝေးပွဲတစ်ရပ်နှင့် အဆုံးတွင် omega သန့်ရှင်းသော စုဝေးပွဲတစ်ရပ် ပါရှိသည်။ ပင်တဂေ့တုတပွဲတော်သည် နွေဦးရာသီပွဲတော်များအတွင်း တတိယမမြောက် သန့်ရှင်းသော စုဝေးပွဲဖြစ်သည်။ ပင်တဂေ့တုတပွဲတော်သည် ခုနစ်ပတ်ကြာသော ကာလတစ်ရပ် ကုန်ဆုံးသည့်နောက် ရောက်ရှိလာပြီး ထိုကာလသည် ငါးဆယ်မမြောက်နေ့၌ ကျင်းပသော ပွဲတော်တစ်ရပ်ဖြစ်၍ အဆုံးသတ်သည်။ နွေဦးရာသီပွဲတော်များကို ပွဲနေ့ လေးရက်နှင့် ကာလ သုံးရပ်ဖြင့် သတ်မှတ်ထားသည်။ ပါစကာပွဲ၊ တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲ၊ ပထမအသီးပွဲနှင့် ပင်တဂေ့တုတပွဲတို့သည် ပွဲနေ့ လေးရက်ဖြစ်ကြပြီး ကာလ သုံးရပ်မှာ တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲ၏ ခုနစ်ရက်၊ ပင်တဂေ့တုတပွဲ၏ ငါးဆယ်မမြောက်နေ့မတိုင်မီရှိ၍ ထိုနေ့ကိုလည်း အပါအဝင်ပုဂ္ဂိုလ် လေးဆယ့်ကိုးရက်၊ နှင့် အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ပထမ သုံးရက်တို့ဖြစ်သည်။

ပသခါကာလ၏ ပထမသီးနှံပူဇော်သကုကာသည် ပင်တဂေ့တုတပွဲနေ့၌ ပုဂ္ဂိုလ်သော ပထမသီးနှံပူဇော်သကုကာနှင့် ကိုက်ညီညွတ်သည်။ ပသခါ၏ သုံးရက်ကာလအတွင်း မုယောစပါး၏ ပထမသီးနှံပူဇော်သကုကာများနှင့် ပင်တဂေ့တုတပွဲ၌ ပင်တဂေ့တုတကာလ လေးဆယ့်ကိုးရက်၊ သို့မဟုတ် ငါးဆယ်ရက်၏ အဆုံးတွင် ဂျီ၏ ပထမသီးနှံပူဇော်သကုကာသည် ဖြစ်သည်။

ကျဆုံးခင်း

ဆောင်းဦးရာသီပွဲတော်များသည် တရားစီရင်ခင်းသို့ ဦးတည်သော ဆယ်ရက်ကာလကို စတင်ဖွင့်လှစ်ပေးသည့် သတ်မှတ်ထားသော ပွဲနေ့တစ်နေ့ဖြင့် အစပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တရားစီရင်ခင်းနောက် ငါးရက်မမြောက်တွင် ခုနစ်ရက်ကြာသော ပွဲတော်တစ်ရပ် ရှိပြီး ထိုခုနစ်ရက်အနက် ပထမနေ့နှင့် နောက်ဆုံးနေ့တို့ကို သန့်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲများအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မမြောက်နေ့မှ နှစ်ဆယ့်နှစ်ရက်မမြောက်နေ့အထိ တဲတော်ပွဲတော်ကို ကျင်းပကြပြီး ထိုနောက် နှစ်ဆယ့်သုံးရက်မမြောက်နေ့တွင် မြေ၏ ဥပုသ်နေ့ကို မှတ်သားကျင်းပကြသည်။

ဆောင်းဦးပွဲတော်များကို နွေဦးပွဲတော်များ၏ အပေါ်၌ ထပ်တင်၍ ချထားသောအခါ၊ နှစ်ဖက်စလုံးသည် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ချက်စီဖြင့် ကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်သော မျဉ်းနှစ်ကကြောင်း ဖြစ်လာသည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ထိုမျဉ်းနှစ်ကကြောင်းကို ဟဗေအီကုခရာ နှစ်ဆယ့်နှစ်လုံးဖြင့် ကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်သောအခါ၊ ပထမလမ်းမှတ်သည် သတုတမနေ့ ဥပုသ်နေ့၏ သန့်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးလမ်းမှတ်သည် သတုတမနှစ် ဥပုသ်၏ သန့်ရှင်းသော စည်းဝေးပွဲ ဖြစ်သည်။

ထိုအပြင် သတုတမလ၏ တစ်ဆယ့်ငါးရက်နေ့၌၊ သင်တို့သည် မြေ၏အသီးအနှံကို စုသိမ်းပြီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲကို ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပရမည်။ ပဌမနေ့သည်

ဥပုသ်န့ဖေ့ဖြီရမည်၊ အဋ္ဌဋ္ဌမန့လည်း ဥပုသ်န့ဖေ့ဖြီရမည်။ ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျမ်း ၂၃:၃၉။

ပင်တကေတုတပွဲသည် အစောမိုးဖေ့ဖြီ၍၊ တဲတတ်ပွဲသည် နောက်မိုးဖေ့ဖြီ၏။ ပင်တကေတုတပွဲ၌ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တတ်၏။ သွန်းလောင်းခင်းကို တစ်ရက်တည်းဖေ့ဖြီ ပုံဆောင်ထားပြီး၊ တဲတတ်ပွဲဖေ့ဖြီ ပုံဆောင်ထားသော သွန်းလောင်းခင်းမှာ အချိန်ကာလတစ်ခုဖေ့ဖြီ၍ ထိုအချိန်ကာလသည် အဆုံးသတ်သွားပြီးနောက်၊ ရှစ်ရက်မကြာသောအခါ အရင် ခုနစ်ရက်၏ နောက်ဆက်တွဲဖေ့ဖြီသော ဥပုသ်န့တစ်န့ကေ လိုက်လာ၏။ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တတ်၏။ သွန်းလောင်းခင်း နောက်ဆုံးပေါ်ထင်ရှားခင်း၏ နောက်တွင် လိုက်လာသော ဥပုသ်န့သည် မကြီးပြည် အနှစ်တစ်ထောင် တိတ်ဆိတ်အနားယူရသော မကြီးပြည်၏။ ဥပုသ်ကို ပုံဆောင်ထား၏။

“ဒုက္ခကာလ၌ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် မျိုးမြားနှင့် ရွာများမှ ပြေးကွယ်၏။ သို့ရာတွင် မတရားသောသူတို့က ကျွန်ုပ်တို့ကို လိုက်လံဖမ်းဆီး၍ သန်ရှင်းသူတို့၏ အိမ်များအတွင်းသို့ ဓားကိုင်ဝင်လာကြ၏။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို သတ်ရန် ဓားကို မြှောက်ကာပြောလည်း၊ ထိုဓားသည် ကျိုးပျက်၍ ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကဲ့သို့ အင်အားမဲ့စွာ ပြတ်ကျလေ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ကယ်တင်ခင်းအတွက် နေ့ညမပြတ် အော်ဟစ်တောင်းလျှောက်ကြရာ၊ ထိုအော်ဟစ်ခင်းသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ တက်ရောက်လေ၏။ နမင်းကျီးထွက်လာ၍ လမင်းသည် ရပ်တန့်လေ၏။ စမ်းရမေ့များသည် စီးဆင်းခင်း ရပ်တန့်ကုန်၏။ မှောင်မှိုက်၍ ထူထဲသော မိုးတိမ်များ တက်လာကာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုက်ခတ်လေ၏။ သို့သော် တည်ငြိမ်သော ဘုန်းတော်ဖေ့ဖြီ ပြည့်စုံသည့် ကြည့်လင်သော နေရာတစ်ခု ရှိ၍၊ ထိုအရပ်မှ ရမေ့များစွာ၏ အသံကဲ့သို့သော ဘုရားသခင်၏ အသံတော် ထွက်ပေါ်လာကာ ကောင်းကင်နှင့် မကြီးပြည်ကို လုပ်ခတ်စလေ၏။ မိုးကောင်းကင်သည် ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက် ဖေ့ဖြီလျက် အလွန်လှုပ်ရှားမငြိမ် ဖေ့ဖြီနေ၏။ တောင်များသည် လတိုက်ရာ၌ လုပ်ခတ်သော ကျွန်ုပ်တို့သို့ တုန်လှုပ်၍၊ စုတ်ပြတ်ကမ်းတမ်းသော ကျောက်ခဲများကို အနှံ့အပြားသို့ ပစ်ထုတ်လေ၏။ ပင်လယ်သည် အိုးတစ်လုံး ဆူပွက်သကဲ့သို့ ဆူလောင်၍ ကျောက်ခဲများကို ကုန်းမပြေပေါ်သို့ ပစ်တင်လေ၏။ ထိုနောက် ဘုရားသခင်သည် ယရှေ့ကျပြောတော်မူမည့် နှလုံးနှင့် နာရီကို မိန့်တော်မူ၍၊ မိမိလူတို့အား ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ပေးအပ်တော်မူစဉ်၊ ဝါကျတစ်ကကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ခဏရပ်တန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားများသည် မကြီးပြည်တစ်ခွင်လုံးသို့ ပဲ့တင်ထပ်လျက် ပြန့်နှံ့သွား၏။ ဘုရားသခင်၏ ဣသရလေအမျိုးသည် မျက်စိကို အထက်သို့ စူးစိုက်လျက် ယဟောဓာဝါ၏ နှုတ်တော်မှ ထွက်လာသော စကားများကို နားထောင်ကြ၏။ ထိုစကားများသည် အလွန်ပပြင်းသော မိုးကြိုးသံတန်းများကဲ့သို့ မကြီးပြည်တစ်ခွင်လုံးသို့ ပဲ့တင်ထပ်သွားလေ၏။ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းစွာ ဂဝဋီဝလေးနက်လေ၏။ ဝါကျတစ်ကကြောင်းစီ၏ အဆုံးတွင် သန်ရှင်းသူတို့က ‘ဘုန်းတော်ရှိစသောတည်း။ ဟာလလေယာ!’ ဟု ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ သူတို့၏ မျက်နှာအဆင်းများသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ဖေ့ဖြီ လင်းထိန်နကေ၏။ စိနာတောင်မှ မေရေဆင်းလာသောအခါ သူ၏ မျက်နှာသည် ဘုန်းတော်ဖေ့ဖြီ တောက်ပခဲ့သကဲ့သို့၊ သူတို့လည်း ထိုဘုန်းတော်ဖေ့ဖြီ တောက်ပကြလေ၏။ မတရားသောသူတို့သည် ထိုဘုန်းတော်ကကြောင့် သူတို့ကို မကည့်ရှုနိုင်ကပြေ။ ထိုပင် မိမိ၏ ဥပုသ်န့ကို သန်ရှင်းစွာ စောင့်ထိန်းခင်းအားဖေ့ဖြီ ဘုရားသခင်ကို ဂုဏ်တင်ခဲ့သောသူတို့အပေါ် အဆုံးမရှိသော ကောင်းချီးမင်ဂလာကို ကြည့်တော်မူသောအခါ၊ သားရဲနှင့် ၎င်း၏ ရုပ်တုအပေါ် အောင်ပွဲခံသော အလွန်ကျီးမားသည့် ကျွမ်းကျင်သံတစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လေ၏။”

“ထိုနောက် မကြည် အနားယူရမည့် ယုဘိလအချိန် စတင်လေ၏။” Early Writings, 34.

ယုဗလေသည် ခုနစ်နှစ်စက်ဝိုင်း ခုနစ်ကျိပ်ပြီးနောက် ဖေ့ဖြီသော ငါးဆယ်မြောက်နှစ်ဖေ့ဖြီသည်။ ယင်းသည် ပင်တကေတုတပွဲ၏ ငါးဆယ်မြောက်နှစ်သို့ ဦးတည်သော ၄၉ ရက်နှင့် ကိုက်ညီသည်။ ဆောင်းဦးပွဲတော်များ၏ အစဉ်လိုက်ကို နှစ်ဦးပွဲတော်များနှင့် ပေါင်းစည်းလိုက်သောအခါ၊

ပင်တကေတုတပွဲသို့ ဦးတည်သော ၄၉ ရက် ရှိလာပြီ။ ထိုပွဲသည် တဲတော်ပွဲ၏ ခုနစ်ရက်တာကာလ စတင်ခြင်းကို မှတ်သားပေးသည်။ ပင်တကေတုတပွဲနှင့် တဲတော်ပွဲတို့သည် တစ်ညတစ်ညတည်း ကိုက်ညီနေကပြီ။ နှစ်ခုလုံးပေါင်း၍ မကပြီ။ လာမည့် တနင်္ဂနွေညပဒေမေ စတင်ကာ ကရုဏာကာလပတ်သိမ်းသည်အထိ၊ ထာဝရဘုရား ပြန်ကျလာတော်မူသည်အထိ၊ ထိုနောက် ခုနစ်နှစ်မကြာ ဥပုသ်ဖဋ္ဌ ကိုယ်စားပြုထားသည့်အတိုင်း—ထိုသည် တဲတော်ပွဲ၌ ပါဝင်သော ခုနစ်နှစ် ရှစ်မကြာအရာဖြစ်သည်—မကြီးသည် အနားယူရသောကာလတိုင်အောင် ဆက်လက်တည်ရှိသော နောက်မိုးကာလကို ဖော်ထုတ်ပြောကြားသည်။

အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ပိုဒ်စီပါသော မျဉ်းနှစ်ကခြောင်းကို အတူတကွ ပေါင်းစည်းတင်ပြခြင်းမှာ အကခြောင်းရင်းများစွာကခြောင့် ဖြစ်သည်။ မျဉ်းနှစ်ကခြောင်းစလုံးတွင် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ပိုဒ်စီ ရှိကပြီ။ ၂၂ သည် ၂၀ ၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ဖြစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသဘာဝတရားနှင့် လူသားသဘာဝတရားတို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းကို သင့်ကတေပြောအရာဖြစ်သည်။

နှစ်မျိုးသောလှိုင်းစလုံးသည် စာလုံးနှစ်ဆယ့်နှစ်လုံးပါသော ဟမ္မေအာဒရာစဉ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

မျဉ်းနှစ်ကခြောင်းစလုံးသည် ပွဲတော်များကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။

မျဉ်းနှစ်ကခြောင်းစလုံးသည် တစ်နှစ်တာအတွင်းရှိ စပါးရိတ်သိမ်းချိန်ရာသီနှစ်ရာသီကို ကိုယ်စားပြုသည်။

လှိုင်းနှစ်လှိုင်းစလုံးသည် တရားရုံးဝင်း၊ သန်ရှင်းရာဌာနနှင့် အလွန်သန်ရှင်းရာဌာန၌ ခရစ်တော်၏ အမှတ်တော်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ လဝေဝတုတုကျမ်းသည် ယဇ်ပုရဇာဟိတ်များနှင့် သက်ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ယရှေသည် ကောင်းကင်ဘုံဆိုင်ရာ မဟာယဇ်ပုရဇာဟိတ်တော် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကခြောင်းများကခြောင့်၊ လဝေဝတုတုကျမ်း အခန်း ၂၃ ၏ အခန်းငယ် လေးဆယ့်လေးငယ်ပေါ်တွင် “တစ်လှိုင်းပေါ်တစ်လှိုင်း” ဟူသော နည်းလမ်းကို အသုံးပြုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အပြည့်အဝ တရားမျှတသည်။

ပင်တကေတုတပွဲသည် ခရစ်ယာန်သာသနာအတွက် အစောဆုံးဖြစ်ခဲ့ပြီး တဲတော်ပွဲသည် ခရစ်ယာန်သာသနာအတွက် နောက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုကခြောင့် နှစ်ဦးရာသီ၏ “ပင်တကေတုတနေ့” ကို ဆောင်းဦးရာသီရှိ တဲတော်ပွဲ၏ ခုနစ်ရက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုက်ညီစွာ ဆက်စပ်ထားကြသည်။ Sister White က “ဆင်းရဲဒုက္ခကာလ၌ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် မျိုးများနှင့် ရွာများမှ ထွက်ပြေးကပြီ” ဟု ဖော်ပြခဲ့သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်သည် နှစ်စက်ညှဉ်းပန်းမှကခြောင့် တစ်အရပ်၌ နထိုင်လျက်ရှိသော အချိန်ကို ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ တဲတော်ပွဲကာလအတွင်း တဲများ၌ နထိုင်ခြင်းသည် မကြီးအတွက် ဥပုသ်ဂျမီလီ အနားယူခြင်းသို့ တိုက်ရိုက် ဦးတည်သည့် သမိုင်းကို ပုံဆောင်ထားသည်။

ပင်တကေတုတပွဲနှင့်တူသည့် တဲနန်းပွဲ၏ ခုနစ်ရက်အစ၏ အမှတ်အသားဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ယုဘိလသည် တဲနန်းပွဲ၏ ထိုခုနစ်ရက်တို့နှင့်ဆိုင်သော အငွေ့မနုဇ်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ တဲနန်းပွဲမတိုင်မီ ငါးရက်၌ အပြစ်ဖြောင့်ရန် ရှိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ တဲနန်းပွဲ၏ အစကို အမှတ်အသားပြုသော ပင်တကေတုတပွဲမတိုင်မီ ငါးရက်တွင်—တရားစီရင်ခြင်းကို အမှတ်အသားပြုထားသည်။ အပြစ်ဖြောင့်ရန်၏ တရားစီရင်ခြင်းမတိုင်မီ ဆယ်ရက်၌ တံပိုးပွဲ ရှိသည်။ ဤမျဉ်းများကို ပေါင်းစည်းကြည့်သော်၊ ပင်တကေတုတပွဲအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေမေတိုင်မီ ငါးရက်တွင် တရားစီရင်ခြင်းကို အမှတ်အသားပြုထားသည်။ ထိုအရာမတိုင်မီ ဆယ်ရက်၌ တံပိုးပွဲကို အမှတ်အသားပြုထားသည်။

ခရစ်တော်၏ဗတုတိဇံသည် ကိုယ်တော်၏သခင်၊ သင့်ဂိုဏ်းနှင့် ရှင်ပရိယထမကြောက်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအဆင့်သုံးဆင့်ကို ပသခါပွဲ၌ ကိုယ်တော်၏သခင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော် သင့်ဂိုဏ်းခံရ၍ အနားယူခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌

ကိုယ်တော်၏ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ကိုယ်တော်၏သခင်၊ သင့်ဂျီပြာခြင်းနှင့် ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်း၏ သုံးရက်တာကာလသည် အဆင့်သုံးဆင့်ပါဝင်သော waymark တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုကခြောင့် နှစ်ဦးပွဲများနှင့် ဆောင်းဦးပွဲများ၏ လမ်းကခြောင့်နှစ်ကခြောင့်ကို ပေါင်းစည်းခြင်းကို ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းမှ စတင်ကခြောင့်သည်။ တတိယနေ့၏ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းသည် ပင်တကော့ပုပသို့ ဦးတည်သည့် လေးဆယ်ကိုးရက်တာကာလကို စတင်စပေါ်၍ ၎င်းသည် Sunday law ဖြစ်သည်။ ထိုလေးဆယ်ကိုးရက်တာကာလ၏ အရေခွဲ တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော် ရှိပြီး ၎င်းသည် first fruits နှစ်မတိုင်မီ တစ်ရက်က စတင်ကာ ထိုနေ့ကို ကျော်လွန်၍ ငါးရက်တိုင်တိုင် ဆက်လက်တည်ရှိသည်။

ပထမအသီးအနှံတို့၏ ထမခြောက်ရှင်ပရိတ်ခြင်းမှ တနှင့်ဂနွနေ့ပုပဒအထိသည် လေးဆယ်ကိုးရက်ဖြစ်ပြီး တနှင့်ဂနွနေ့ပုပဒသည် ငါးဆယ်မခြောက်နေ့ဖြစ်သည်။ တနှင့်ဂနွနေ့ပုပဒမတိုင်မီ ငါးရက်အလိုတွင် တရားစီရင်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုတရားစီရင်ခြင်းမတိုင်မီ ဆယ်ရက်အလိုတွင် တံပိုးသတိပေးခြင်းကို မှတ်သားထားသည်။ ထမခြောက်ရှင်ပရိတ်ခြင်းသည် ပထမအမှတ်အသားဖြစ်ပြီး ထိုနေ့က ငါးရက်ကခြောင့်အခါ တဆေးမပါမုန့်ပွဲတော်ကာလသည် အဆုံးသတ်သည်။ တဆေးမပါမုန့်ပွဲတော် အဆုံးသတ်ပြီးနောက် သုံးဆယ်ရက်အကခြောင့်တွင် တံပိုးသတိပေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုနေ့က ဆယ်ရက်အကခြောင့်တွင် အပစ်ဖြေရာနေ့၏ တရားစီရင်ခြင်းကို မှတ်သားထားပြီး ထိုနေ့က ငါးရက်အကခြောင့် ပင်တကော့တုတပွဲ၏ တနှင့်ဂနွနေ့ပုပဒ ရောက်ရှိလာသည်။

ဤအရာသည် နှစ်ဦးနှင့် ဆောင်းဦးပွဲတော်များကို line upon line အလိုက် အသုံးပြုရာတွင် တွေ့ရသော လမ်းမှတ်ခုနစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ ထိုလမ်းမှတ်များမှာ မဖောင်းမပါသောမုန့်ပွဲ၏အစ၊ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်း၊ မဖောင်းမပါသောမုန့်ပွဲ၏အဆုံး၊ တံပိုးများ၏ သတိပေးခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ပင်တကော့တုတပွဲနှင့် နောက်မိုးတို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုလမ်းမှတ်ခုနစ်ခုကို alpha သတုတမနေ့ ဥပုသ်တစ်ခုနှင့် omega သတုတမနှစ် ဥပုသ်တစ်ခုအတွင်း၌ သတ်မှတ်ထားသည်။ ဥပုသ်နှစ်ခုအကခြောင့်တွင် ထည့်သွင်းထားသော လမ်းမှတ်ခုနစ်ခုသည် ငါးရက်ကာလတစ်ခုကို ခွဲထုတ်၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး ထိုနေ့က ရက်သုံးဆယ်ကာလတစ်ခု၊ ရက်ဆယ်ကာလတစ်ခု၊ ငါးရက်ကာလတစ်ခုနှင့် ရက်ခုနစ်ကာလတစ်ခုတို့ ဆက်လက်လိုက်ပါလာသည်။

ထိုနေ့က ခရစ်တော်၏ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းကို ကိုက်ညီစွာ တင်ဆက်လျှင် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်များအား “မျက်နှာချင်းဆိုင်” သင်ကြားတော်မူပြီးနောက် ကောင်းကင်သို့ တက်ကျတော်မူသည့် ကာလ ရက်လေးဆယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။ ထိုနေ့က တပည့်တော်များသည် အပေါ်ခန်း၌ ရက်ဆယ် ရှိနေကြသည်။ ထိုရက်ဆယ်သည် ပင်တကော့တုတပွဲ နှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ထိုနေ့သည် တနှင့်ဂနွနေ့ပုပဒ ဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၏ မျဉ်းကခြောင့်၌ Leviticus “23” ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ရက်လေးဆယ်ကာလနှင့် ရက်ဆယ်ကာလကို ထပ်မံညွှန်ပေးသည်။

ထမခြောက်ခြင်းမှ အစပု၍ မဖောင်းမပါသောမုန့်ပွဲ၏ အဆုံးတိုင်အောင် ငါးရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့က တံပိုးသတိပေးခြင်းသို့ ရက်သုံးဆယ်ရှိ၏။ ထိုနေ့က ခရစ်တော်၏ ကောင်းကင်သို့ တက်ကျခြင်းသို့ ငါးရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့က တရားစီရင်ခြင်းသို့ ငါးရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့က နောက်မိုး၏ ပင်တကော့တုတပွဲ ခုနစ်ရက်သို့ ငါးရက်ရှိ၏။

မဖောင်းမပါသောမုန့်ပွဲ၏ ခုနစ်ရက်တာကာလ၏အစကို နောက်တစ်နေ့တွင် အဦးသီးသောအရာတို့၏ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းက ဆက်လက်လိုက်လာသည်။ ထိုရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းသည် မဖောင်းမပါသောမုန့်ပွဲ၏ ခုနစ်ရက်တာကာလအတွင်း၌ ဖြစ်ပွားပြီး ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခြင်းပြီးနောက်

ငါးရက်အကကြတွင် မဖောင်းမပေါင်မုန့်၏ ကာလသည် အဆုံးသို့ ရောက်သည်။

ဖောင်းမဲ့မုန့်ပွဲတော် ကုန်ဆုံးပီြန့်ဇက် သုံးဆယ်ရက်အကကြတွင် တံပိုးများသည် သတိပေးချက်တစ်ရပ်ကို အမှတ်အသားပြုကြသည်။

တံပိုးများ၏ သတိပေးချက်ပီြန့်ဇက် ငါးရက်အကကြတွင်၊ ခရစ်တော်သည် လေးဆယ်ရက်ပတ်လုံး သွန်သင်တော်မူပီြန့်ဇက် ကောင်းကင်သို့ တက်ကျတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကောင်းကင်တက်ကျခြင်းသည် အပေါင်းသားနှင့် ဆယ်ရက်တာကာလ၏ အစပျံခြင်းကို အမှတ်အသားပြုပေး၏။

ထိုနောက် ကိုယ်တော်၏ ကောင်းကင်သို့တက်ကျခြင်းနောက် ငါးရက်မကြာမှီတွင် တရားစီရင်ခင်းကို အမှတ်အသားပြုထားသည်။

ငါးရက်အကကြတွင်၊ ပင်တကေတုတပွဲ၏ တနှင့်ဂန္ဓဥပဒေသည် နောက်မိုး၏ ခုနစ်ရက်ကာလကို ဖွင့်လှစ်သည်။

သိုးငယ်တော်သည် အဘယ်သို့သွားတော်မူသမျှကိုပင် လိုက်လျှောက်ကပြောသူတို့သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်ဖွဲ့ကြသည်။ ဧလိယနှင့် မောရှေတို့သည် ၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အသတ်ခံခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သခင်ကိုလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ခဲ့သော အရပ်၌ပင် အသတ်ခံခဲ့ကြသည်။ ခရစ်တော်၏ ရှင်ပရိတ်ထမကြောက်ခြင်းသည် ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့၏ ရှင်ပရိတ်ထမကြောက်ခြင်းကို ရှုနေပေးပုံဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီ၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၌ တရားကန့်တာရအတွင်းမှ အသံတစ်သံသည် တဆေးမဲ့မုန့်ဖွင့် ကိုယ်စားပြုထားသော သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို စတင်ကပြမည်လာခဲ့သည်။ တဆေးသည် အမှား၊ အယောင်ဆောင်ခြင်းနှင့် အပစ်ကို ကိုယ်စားပြုသဖြင့်၊ တရားကန့်တာရမှလာသော သတင်းစကားသည် တဆေးမဲ့သောအရာဖြစ်ခဲ့သည်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့မှ တနှင့်ဂန္ဓဥပဒေသို့တိုင်အောင်၊ ဝတ်ပြုရာကျမ်း “၂၃” သည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ အပစ်ဖွင့်ခြင်းဆိုင်ရာ ဘောင်အကွက်ကို ပုံဖော်ထားသည်။ ထိုဘောင်အကွက်သည် Miller ၏ အိပ်မက်၊ မာလခိ သုံးနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ဆယ့်ကိုး၏ ကောင်းကင်ပြောင်းပေါက်များနှင့် ကိုက်ညီသည်။ ထိုဘောင်အကွက်သည် အဒီ ၂၇ မှ ၃၄ အထိ သန်ရှင်းသော သီတင်းပတ်အတွင်းရှိ တတိယနာရီနှင့် နဝမနာရီတို့နှင့်လည်း ကိုက်ညီသည်။

ဤအကြောင်းအရာများကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြထားမည်။

“ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် အခန်းများသည် အဖိုးတန်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာအမျိုးမျိုးနှင့် ပညာစုံကဏ္ဍမြို့မည်။”

“စိတ်နှင့် ဝိညာဉ်အတွက်သာမက ကိုယ်ခန္ဓာအတွက်လည်း ခွန်အားသည် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုအားဖြင့် ရရှိလာသည်ဟူသောအရာမှာ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားပင်ဖြစ်သည်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်မှာ လူ့ကျင့်ခန်းပင်ဖြစ်၏။ ဤပညတ်တရားနှင့် ညီညွတ်စွာဖြင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ဝိညာဉ်ရေးရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် နည်းလမ်းများကို ပေးအပ်ထားတော်မူ၏။”

“ဓမ္မမစာအုပ်သည် လူသားတို့အနေဖြင့် ယခုဘဝအတွက်ဖြစ်စေ၊ လာမည့်ဘဝအတွက်ဖြစ်စေ ကိုယ်ကိုတပ်ဆင်ပိုင်ဆိုင်ရန် နားလည်ရမည့် အခြေခံသဘောတရားအလုံးစုံကို ပါဝင်ထားသည်။ ထိုသဘောတရားများကိုလည်း လူတိုင်း နားလည်နိုင်ကြသည်။ ၎င်း၏ သွန်သင်ချက်ကို တန်ဖိုးထားလက်ခံလိုသည့် စိတ်ဓာတ်ရှိသူ မည်သူမဆို ဓမ္မမစာအုပ်မှ တစ်ပိုဒ်တစ်ချက်ကိုသာ ဖတ်ရှုသော်လည်း ထိုအထဲမှ အထောက်အကူပြုသည့် အတွေးတစ်စုံတစ်ရာကို မရမနေ

ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဓမ္မစာအုပ်၏ အဖိုးတန်ဆုံးသော သွန်သင်ချက်ကို တစ်ခါတစ်ရံသာဖြစ်စေ၊ ဆက်စပ်မှုမရှိသော လေ့လာမှုဖြစ်စေ ဖြင့် မရရှိနိုင်။ ၎င်း၏ ကြီးမားသော အမှန်တရားစနစ်ကို အလျင်အမြန်ဖတ်သူ သို့မဟုတ် ဂရုမစိုက်သော စာဖတ်သူက ချက်ချင်းခွဲခြားသိမြင်နိုင်အောင် မတင်ပြထားပေ။ ၎င်း၏ ဘဏ္ဍာများစွာသည် အပေါ်အောက်၌ အလွန်နက်ရှိုင်းစွာ တည်ရှိနေပေပြီ။ လုံ့လဝီရိယရှိသော ရှာဖွေလေ့လာမှုနှင့် မပြတ်မစဲ ကြိုးစားအားထုတ်မှုဖြင့်သာ ရယူနိုင်သည်။ ထိုကြီးမားသော အလုံးစုံကို ဖွဲ့စည်းထားသော အမှန်တရားများကို 'ဤအရပ်၌ အနည်းငယ်၊ ထိုအရပ်၌ အနည်းငယ်' ဟူ၍ ရှာဖွေစေဆောင်ရမည်။ ဟရောယ ၂၈:၁၀။"

"ဤသို့ စူးစမ်းရှာဖွေ၍ တစ်စုတစ်စည်းတည်း စုပေါင်းထားသောအခါ၊ ၎င်းတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အပညွှံ့အဝ ကိုက်ညီစွာ သင်လျှော်နေသည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ ဧဝံဂေလိကျမ်း တစ်စောင်ချင်းစီသည် အခွဲကျမ်းများကို ဖြည့်စွက်ပေးသော အရာဖြစ်ပီပြီ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ခုချင်းစီသည် အခွဲတစ်ခုကို ရှင်းလင်းဖော်ပြချက် ဖြစ်သည်။ သမ္မာတရား တစ်ရပ်ချင်းစီသည် အခွဲသမ္မာတရားအချို့၏ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးပြည့်စုံလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ယုဒအယူဝါဒဆိုင်ရာ ပုံဆောင်အမျိုးအစားများကို ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ထင်ရှားစွာ နားလည်စေသည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ပါဝင်သော အခြေခံသဘာဝတရား တစ်ရပ်ချင်းစီသည် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်အရပ်ရပ်သို့၊ အချက်အလက် တစ်ရပ်ချင်းစီလည်း မိမိဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှု ရှိ၏။ ထို့ပြင် အစီအစဉ်နှင့် အကောင်အထည်ဖော်မှု နှစ်မျိုးစလုံး၌ ပြည့်စုံသော တည်ဆောက်မှုတစ်ရပ်လုံးသည် မိမိ၏ ဖန်ဆင်းရှင်ကို သက်သေခံလျက်ရှိသည်။ အနန္တတဖန်တော်မူသော ဘုရား၏ စိတ်တော်မူတပါး အခွဲမည်သည့် စိတ်ကမျှ ထိုသို့သော တည်ဆောက်မှုကို မစဉ်းစားတီထွင်နိုင်၊ မဖန်တီးနိုင်ချေ။"

အစိတ်အပိုင်းအမျိုးမျိုးကို စူးစမ်းရှာဖွေ၍ ထိုအစိတ်အပိုင်းတို့၏ အပြန်အလှန်ဆက်နွယ်မှုကို လေ့လာရာတွင် လူစိတ်၏ အမြင့်မားဆုံးသော ဉာဏ်စွမ်းရည်များသည် အပြင်းအထန် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရသည်။ ထိုသို့သော လေ့လာမှုတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်သူမည်သူမျှ စိတ်ဉာဏ်စွမ်းအား မတိုးတက်ဘဲ မနေနိုင်။

"သမ္မာကျမ်းစာကို လေ့လာခြင်း၏ ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ တန်ဖိုးသည် သမ္မာတရားကို ရှာဖွေ၍ စုစည်းတင်ပြခြင်း၌သာ မရှိပါ။ ထိုတန်ဖိုးသည် တင်ပြထားသော အကခြောင်းအရာများကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် လိုအပ်သော အားထုတ်မှု၌လည်း တည်ရှိသည်။ သာမန်နှင့် ရိုးရိုးဖြစ်သော အရာများ၌သာ အမြဲတမ်း စိတ်ကို စိုက်နှံထားလျှင်၊ စိတ်ဉာဏ်သည် သေးငယ်ပျော့ညံ့လာတတ်သည်။ မပြေပြစ်၍ အကျယ်အဝန်းကြီးမားသော သမ္မာတရားများကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် တာဝန်ပေးခံရခြင်း မရှိလျှင်၊ အချိန်ကဉာဏ်သဖြင့် ၎င်းသည် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးနိုင်သော စွမ်းအားကို ဆုံးရှုံးသွားတတ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ပျက်ယွင်းကျဆင်းမှုမှ ကာကွယ်ရန်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို လှုံ့ဆော်ပေးရန် အတွက် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာခြင်းနှင့် တူညီနိုင်သော အခွဲအရာ မရှိပါ။ ဉာဏ်ရည်ကို လေ့ကျင့်ပေးသော နည်းလမ်းတစ်ရပ်အဖြစ် သမ္မာကျမ်းစာသည် အခွဲ မည်သည့်စာအုပ်တစ်အုပ်ထက်မဆို၊ သို့မဟုတ် အခွဲစာအုပ်အားလုံးကို ပေါင်းစည်းထားသည်ထက်မဆို ပိုမိုထိရောက်သည်။ ၎င်း၏ အကခြောင်းအရာများ၏ ကြီးမားမှု၊ ၎င်း၏ စကားဖော်ပြချက်များ၏ ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော ရိုးရှင်းမှု၊ ၎င်း၏ ပုံရိပ်ဖော်ချက်များ၏ အလှတရားတို့သည် အခွဲအရာမည်သည့်အရာမှ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့ အတွေးအခေါ်များကို လျင်မြန်စေ၍ မျှင့်တင်ပေးသည်။ ဖွင့်ပျက်၌ ပါဝင်သော အံ့မခန်းကြီးကျယ်သည့် သမ္မာတရားများကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် အားထုတ်ခြင်းကဲ့သို့ စိတ်ဉာဏ်စွမ်းအားကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အခွဲလေ့လာမှု မရှိပါ။ ထိုသို့ အနန္တဘုရား၏ အတွေးတော်များနှင့် ထိတွေ့စေခံရသော စိတ်သည် မကြီးထွားဘဲ မနေနိုင်သကဲ့သို့၊ မခိုင်ခံ့ဘဲလည်း မနေနိုင်ပါ။"

“ထို့ပြင် ဝိညာဉ်သဘာဝသဘာဝ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခြင်း၌ သမုမာကျမ်းစာ၏ တန်ခိုးသည် သာ၍ပင် ကြီးမားလှ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန် ဖန်ဆင်းခံရသော လူသည် ထိုသို့သော မိတ်သဟာယ၌သာ မိမိ၏ အမှန်တကယ်သော အသက်တာနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ရှာဖွေနိုင်၏။ မိမိ၏ အမြင်ဆိုးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဘုရားသခင်၌ ရှာဖွေရန် ဖန်ဆင်းခံရသောကြောင့်၊ နှလုံး၏ တောင့်တခြင်းများကို ငြိမ်သက်စေနိုင်သောအရာ၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ ငတ်မွတ်ခြင်းနှင့် ရေဆာခြင်းကို ပြည့်စုံစေနိုင်သောအရာကို အခြားမည်သည့်အရာမျှ မတွေ့နိုင်။ ရိုးသား၍ သင်ယူလိုစိတ်ရှိသော စိတ်သဘာဝဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာ၍၊ ၎င်း၏ သမုမာတရားများကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် ရှာဖွေသောသူသည်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၏ အရှင်ရေးသားသူနှင့် ထိတွေ့ဆက်သွယ်စေခြင်းခံရလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်တိုင်၏ ရွေးချယ်မှုအားဖြင့်သာ မဟုတ်လျှင်၊ သူ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင်ခြေများအတွက် ကန်သတ်ချက်ဟူ၍ မရှိချေ။”

“သမုမာကျမ်းစာသည် ၎င်း၏ စာပေဟန်နှင့် အကခြင်းအရာမျိုးစုံ ကျယ်ပန့်သည့်အတိုင်းအတာအတွင်း ဉာဏ်စိတ်ရှိသူမျှကို စိတ်ဝင်စားစေမည့်အရာတစ်ခုခုနှင့် နှလုံးသားရှိသူမျှကို ထိမိဆွဲဆောင်မည့်အရာတစ်ခုခုကို ထားရှိလျက်ရှိသည်။ ၎င်း၏ စာမျက်နှာများအတွင်း၌ အလွန်ရှေးဟောင်းသော သမိုင်း၊ အသက်ရှင်နသေကဲ့သို့ အမှန်ကန်ဆုံးသော အတုထုပ်ပတ်တို့၊ နိုင်ငံတော်ကို စီမံအုပ်ချုပ်ရန်အတွက်ဖွဲ့စည်း အိမ်ထောင်စုကို စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းရန်အတွက်ဖွဲ့စည်း အသုံးဝင်သော အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ မူဝါဒတရားများ—လူပညာဉာဏ်က မည်သည့်အခါမျှ တန်းတူမမီနိုင်ခဲ့သော မူဝါဒတရားများ—ကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ၎င်းတွင် အလွန်နက်နဲသော ဒဿနိကဗဒေ၊ အလွန်ချိမ့်မြင့်၍ အလွန်မမြဲပြသော ကဗျာ၊ အလွန်စိတ်ပိုင်းထန်၍ အလွန်ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသော စာပေတို့လည်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ ဤသို့သောအနုနှင့်သာ စဉ်းစားကည့်လျှင်ပင် သမုမာကျမ်းစာရေးသားချက်များသည် လူသားစာရေးဆရာ မည်သူ၏ ထုတ်လုပ်မှုများထက်မဆို တန်ဖိုးအားဖြင့် မတိုင်းမတာသာလွန်လျက်ရှိသော်လည်း၊ ကြီးမြတ်သော ဗဟိုအကျ်အယူနှင့် ၎င်းတို့၏ ဆက်နွယ်မှုအရ ရှုမြင်သောအခါတွင်မူ ၎င်းတို့သည် အတိုင်းမသိ ပိုမိုကျယ်ဝန်းသော အကျုံးဝင်မှုနှင့် အတိုင်းမသိ ပိုမိုကြီးမားသော တန်ဖိုးကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ဤအကျ်အယူ၏ အလင်းရောင်တွင် ရှုမြင်သောအခါ အကခြင်းအရာတိုင်းသည် အဓိပ္ပာယ်သစ်တစ်ခုကို ရရှိလာသည်။ အလွန်ရိုးရှင်းစွာ ဖော်ပြထားသော သမုမာတရားများအတွင်း၌ပင် ကောင်းကင်ကဲ့သို့ မမြဲမား၍ နိစ္စထာဝရကာလကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော မူတရားများ ပါဝင်လျက်ရှိသည်။”

“သမုမာကျမ်းစာ၏ အဓိကအကခြင်းအရာ၊ ထိုကျမ်းတစ်အုပ်လုံးအတွင်းရှိ အခြားသော အကခြင်းအရာအပေါင်းတို့ စုပေါင်းတည်နသေသည့် အကခြင်းအရာသည် ကယ်တင်ခြင်းအစီအစဉ်၊ လူဝိညာဉ်အတွင်း ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပြန်လည်ထူထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒေဒညီယု၌ ချမှတ်ခဲ့သော တရားစီရင်ချက်အတွင်း ပါဝင်သော မျှော်လင့်ခြင်း၏ ပထမဆုံး အရိပ်အမြှောက်မှုစ၍ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ပါရှိသော နောက်ဆုံးဘုန်းအသရကော်ပြသည့် ကတိတော်ဖြစ်သည့် ‘သူတို့သည် မျက်နှာတော်ကို မပြုရက ငြိမ်မည်။ နာမတော်သည်လည်း သူတို့၏ နဖူးပေါ်မှာ ရှိလိမ့်မည်’ (ဗျာဒိတ် 22:4) အထိ၊ သမုမာကျမ်းစာရှိ ကျမ်းတိုင်း၊ အပိုဒ်တိုင်း၏ အဓိကဝန်ဆောင်ချက်သည် ဤအဖွယ်ကောင်းသော အကခြင်းအရာကို ဖော်ထုတ်ပြသခြင်းဖြစ်သည်—လူသားကို မှုငြိတင်ခြင်း၊ ငါတို့၏ သခင်ယရှေ့ရစ်အားဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်းကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ဖြစ်သည်။ ၁ ကောရိနုသု 15:57။”

“ဤအတွေးကို နားလည်ဆုပ်ကိုင်သောသူသည် မိမိရဲ့၌ အဆုံးမရှိသော လေ့လာမှုနယ်ပယ်တစ်ခုကို တွေ့ရှိလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော ရတနာတိုက်တစ်ခုလုံးကို သူ့အတွက် ဖွင့်ပေးမည့် သော့ကိုလည်း သူပိုင်ဆိုင်ထားသည်။”

“ရွေးနှုတ်ခြင်းဆိုင်ရာ သိပ္ပံသည် သိပ္ပံအပေါင်းတို့၏ သိပ္ပံဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့် အပြစ်မကျသော ကမ္ဘာများ၏ ဉာဏ်ရှိသတုတဝါအပေါင်းတို့ လေ့လာဆည်းပူးရာ သိပ္ပံဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သခင်နှင့် ကယ်တင်ရှင်၏ အာရုံကို စိုက်ထားစေသော သိပ္ပံဖြစ်၏။ ၎င်းသည် အနန္တဘုရား၏ စိတ်တော်အတွင်း အချိန်ကာလနိစ္စထာဝရတစ်လျှောက် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော ရည်ရွယ်ချက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သက်ဆိုင်သော သိပ္ပံဖြစ်၏— ‘နိစ္စထာဝရကာလများတစ်လျှောက် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော’ (ရောမ 16:25, R.V.)။ ၎င်းသည် အဆုံးမဲ့ကာလအဆက်ဆက်တစ်လျှောက် ဘုရားသခင်၏ ရွေးနှုတ်ခံရသူများ လေ့လာဆည်းပူးမည့် သိပ္ပံဖြစ်၏။ ဤသည်ကား လူသည် ပါဝင်လေ့လာနိုင်သည့် အမေ့ဆုံးသော ပညာရပ်ဖြစ်၏။ အခြား မည်သည့်လေ့လာမှုမျှ မပုဂ္ဂိုလ်သက်သို့ပင်၊ ၎င်းသည် စိတ်ကို ထက်မပြတ်စေ၍ ဝိညာဉ်ကို မှုတ်တင်ပေးမည်ဖြစ်၏။”

“ပညာ၏ ထူးမြတ်မှုကား၊ ဉာဏ်ပညာသည် မိမိ၌ရှိသောသူတို့အား အသက်ကို ပေးတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ငါသည် သင်တို့အား ပြောသော စကားများသည်’ ဟု ယရှေ မိန့်တော်မူ၏။ ‘ဝိညာဉ်ဖြစ်ကြ၏။ အသက်လည်း ဖြစ်ကြ၏။’ ထာဝရအသက်ဟူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် တစ်ပါးတည်းသော မှန်ကန်သည့် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် စလွတ်တော်မူသောသူကို၎င်း သူတို့ သိကျွမ်းကခြင်းပင် ဖြစ်၏။’ ဒေသနာကျမ်း ၇:၁၂; ယောဟန် ၆:၆၃; ၁၇:၃, R.V.”

ကမ္ဘာများကို တည်ရှိလာစေရန် ခေါ်ယူခဲ့သော ဖန်ဆင်းခြင်းဆိုင်ရာ တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ရှိ၏။ ဤနှုတ်ကပတ်တော်သည် တန်ခိုးကို ပေးအပ်၏။ အသက်ကို ဖွားမြင်စေ၏။ ပညတ်တော်တိုင်းသည် ကတိတော်တစ်ပါး ဖြစ်၏။ အလိုဆန္ဒအားဖြင့် လက်ခံ၍ ဝိညာဉ်အတွင်းသို့ ခံယူသောအခါ၊ ၎င်းသည် အနန္တတဖန်တော်မူသောအရှင်၏ အသက်ကို မိမိနှင့်အတူ ယူဆောင်လာ၏။ ၎င်းသည် သဘာဝစရိုက်ကို ပြောင်းလဲစေပြီးဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်အတိုင်း ပြန်လည်ဖန်ဆင်း၏။

ဤသို့ပေးအပ်တော်မူသော အသက်တာသည် ထိုနည်းတူပင် ထောက်ပံ့ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ခံရ၏။ “ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်မှ ထွက်သမျှသော စကားတစ်လုံးစီအားဖြင့် လူသည် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်” (Matthew 4:4)။

“စိတ်သည်၊ အတုတသည်၊ မိမိစားသောက်ယူသောအရာအားဖြင့် တည်ဆောက်ခြင်းခံရ၏။ ၎င်းကို မည်သည့်အရာဖြင့် ကျွေးမွေးမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မူတည်နေ၏။ အတွေးများကို အလုပ်ပေး၍ အကျင့်လုကုသကာကို ပုံသွင်းမည့် အကခြင်းအရာများကို ရွေးချယ်နိုင်သော အာဏာသည် လူတိုင်း၏ လက်ဝယ်၌ ရှိ၏။ သမုမာကျမ်းစာသို့ ဝင်ရောက်ဖတ်ရှုခွင့် ရရှိသော လူသားတိုင်းအကခြင်း ဘုရားသခင်က ‘ငါ့ပညတ်တော်၏ ကြီးမြတ်သော အရာများကို သူ့အတွက် ငါရေးထားပါ’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ‘ငါ့ကို ခေါ်လော့။ ငါသည် သင့်ကို ဖြေကပြမည်။ သင်မသိသေးသော ကြီးမြတ်၍ အံ့ဖွယ်သော အရာများကိုလည်း သင့်အား ပြောမည်’ ဟုလည်း မိန့်တော်မူ၏။ ဟောရှေ 8:12; ယရှေ 33:3။

“ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မိမိလက်၌ ကိုင်ဆောင်ထားလျက်၊ လူတိုင်းသည် မိမိဘဝအခြေအနေ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ၊ မိမိရွေးချယ်သကဲ့သို့သော အဖော်အပေါင်းကို ရရှိနိုင်သည်။ ထိုစာမျက်နှာများအတွင်း၌ သူသည် လူမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံးအတွင်း အမေ့မပြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးသူတို့နှင့် ဆက်ဆံစကားပြောဆိုနိုင်ပြီး ထာဝရဘုရားသည် လူသားတို့နှင့် မိန့်တော်မူသည့် အသံတော်ကိုလည်း နားထောင်နိုင်သည်။ ‘ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကြည့်ရှုလိုလျက်ရှိသော’ (1 Peter 1:12) အကခြင်းအရာများကို သူ လေ့လာသုံးသပ်၍ ဆင်ခြင်တင်တလာသည်နှင့်အမျှ၊ သူတို့၏ အဖော်အပေါင်းကိုလည်း ရရှိနိုင်သည်။ သူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆရာတော်၏ ခြေလှမ်းတော်များကို လိုက်နိုင်ပြီး တောင်ပေါ်၌လည်းကောင်း၊

လွင်ပြင်လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်လည်းကောင်း ကိုယ်တော် သွန်သင်တော်မူစဉ်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်များကို နားထောင်နိုင်သည်။ သူသည် ဤလောက၌ပင် ကောင်းကင်ဘုံ၏ လထေ့အတွင်း နထိုင်လျက်၊ ကမ္ဘာမမြေပေါ်ရှိ ဝမ်းနည်းပူဆွေး၍ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းခံရသော သူတို့အား မျှော်လင့်ခြင်း၏ အတွေးများနှင့် သန့်ရှင်းခြင်းကို တောင့်တသော စိတ်ဆန္ဒများကို ဝေပေးနိုင်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မမငြိရသောဘုရားနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းထဲသို့ ပို၍ ပို၍ နီးကပ်ဝင်ရောက်လာလျက်၊ ရှေးက ဘုရားသခင်နှင့်အတူ လျှောက်လှမ်းခဲ့သူကဲ့သို့ ထာဝရလောက၏ တံခါးခုံအနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာမည်။ ထိုအခါ တံခါးဝများ ဖွင့်လှစ်မည်ဖြစ်ပါပြီ။ သူသည် ထိုအရပ်သို့ ဝင်ရောက်မည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို အစိမ်းမသိသူတစ်ဦးအဖြစ် မတွေးရပါ။ သူကို ကျင့်ဆောင်မှု အသံများသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသံများဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် မမငြိရသော်လည်း မကြေပြေ၍ သူ၏ အဖော်အပေါင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်—ဤနရော၌ သူ သီးခြားခွဲခြားသိမြင်တတ်လာပြီး ချစ်ခင်တတ်လာခဲ့သော အသံများပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့လျက် အသက်ရှင်ခဲ့သူသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အဖော်အပေါင်းအလယ်၌ မိမိအိမ်သဖွယ် တွေ့ရလိမ့်မည်။” Education, 123–127.